

2016. május 1.
Nyíregyháza
Istentisztelet

„²²Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat. ²³Mert ha valaki csak hallgatója az igének, de nem cselekszi, olyan, mint az az ember, aki a tükörben nézi meg az arcát. ²⁴Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejtí, hogy milyen volt. ²⁵De aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgyhogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete. ²⁶Ha valaki azt hiszi, hogy kegyes, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem még önmagát is becsapja, annak a kegyessége hiábavaló. ²⁷Tiszta és szeplőtlen kegyesség az Isten és Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és az özvegyeket nyomorúságukban, és tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.” Jk 1,22-27

Szeretett Gyülekezet!

Már a második alkalommal foglalkozhatok ezzel az igeszakasszal, hiszen a múlt hét folyamán is Jakab levele 1. fejezetéről hirdethettem az Igét. Akkor arra helyeztem a hangsúlyt, hogy három dologra van szükség a hívő ember életében, párhuzamba állítva az emberi élethez szükséges 3 tényezőt: a levegő (lélegzet), folyadék és táplálék. Ezt állítottam párhuzamba a lelki em-

ber életében szükséges 3 fontos tényezővel: a levegő, mint imádság, a folyadék (forrás), mint Isten Igéje és a táplálék, mint a gyülekezetbe járás. Ahogy az ember képtelen e három nélkül létezni, így van szüksége erre a három dologra is a hívő embernek, hogy imádkozzon, azaz beszélgessen Istennel, Igét olvasson, azaz lehetőséget teremtsen, hogy Isten szólhasson hozzá és járjon gyülekezetbe, hogy a közösségben erősödjön, megpihenjen a hitben járó ember. Ezek nélkül életképtelen a hívő ember! A hit csak ezek által erősödhet, gyarapodhat, növekedhet. Ahogy egy házasságban is csak akkor mélyülhet a szeretet, az egymás iránti elköteleződés, ha mindketten beszélgetnek egymással őszintén, ha megbíznak egymásban, ha beszélgetnek egymással, a minél több időt töltenek egymással, azaz közösségben vannak egymással, ezek egy jó házasságnak az alappillérei. A hívő életnek is vannak alappillérei. A mai alkalommal azt nézhetjük meg az Igéből, hogy ha valaki ezekre a pillérekre, alapokra helyezi az életét, komolyan veszi az itt elhangzottakat, akkor ez hogyan mutatkozik meg a hétköznapi életben. Mert Isten országa nem szavakban és beszédben áll, hanem tettekben, ami valójában azt

jelenti: jó cselekedetekben és gyakorlásban. Isten olyan embereket akar, akik követik Őt és cselekszik akaratát. Akik engedelmességben járnak és életük minden területét az engedelmesség jár át. Nem bizonyos területek kerülnek Isten fennhatósága alá, hanem minden! Ő nem vasárnapi keresztyéneket akar, hanem mindennapi követőket. Akik életük minden napján és minden területén szeretik és követik Őt. Mint a házasság: a feleségemet nem csak akkor szeretem, amikor együtt vagyunk, amikor velem van, hanem életem minden pillanatában, minden szavában, minden tettében. Amikor fizikailag távol vagyunk egymástól, akkor is szeretem és hűséges vagyok hozzá, és akkor is, amikor együtt vagyunk. Nem időszakhoz kötött a házasság. Ilyen az Istennek való engedelmesség, az Ő követése. Nem időszakhoz kötött, nem helyhez és időhöz van kötve, hanem helytől, időtől, társaságtól, emberektől, körülményektől függetlenül Istent szeretem olyan környezetben is, ahol egyébként nem szeretik, ott is, ahol Őt megvetik, szidják és olyan időben is, amikor nem úgy mennek a dolgok, ahogy kellene, hogy menjen. Istennek való engedelmesség és az Ő követése tértől és időtől független. Nem csupán va-

sárnap, hanem nap, mint nap. Reggelenként és esténként olvasuk az Igét, engedjük, hogy Isten szóljon hozzánk Igéje által, amikor vasárnap a gyülekezetbe jövünk, hogy a hirdetett Igén keresztül megismerhessük jobban Istent, közelebb kerülhessünk Hozzá, megérthessük az akaratát, akkor mindezt átültetjük a gyakorlatba, s megéljük a hétköznapi életben. Tudjátok, a szeretetről hatalmas könyvirodalmakat lehet találni, könyvek ezrei, tízezrei foglalkoznak a szeretettel, de ha mindezt nem váltom „aprópénzre”, s egyébként nem tudom szeretni a másik embert, akkor mihaszna volt annak, hogy bújtam a könyveket, s hatalmas ismeretet szereztem a szeretet fogalmáról, amikor fogalmas sincs arról, mit jelenti szeretni a másikat tettekben és a gyakorlatban. Ezért írja Jakab: „**Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat.**” Mert az az ember, aki mindent tud a szeretettől, de egyébként egy tapintatlan tuskó, az becsapja önmagát és áztatja saját magát. Aki azt hiszi, hogy hallgatja az Igét, mindent tud az Isten országáról, de nem engedelmeskedik Istennek, nem követi Őt és nem szereti a felebarátját, akkor mit ér az Ő igehallgatása, akkor becsapja saját magát.

Ezért hozza Jakab a tükör példáját elénk: **„a tükörben nézi meg az arcát. ²⁴Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejtí, hogy milyen volt.”** Tudjátok, a hit mércéje a szeretet. Minél mélyebb a hitem, annál mélyebb a szeretet bennem. Az Istenbe vetett hit a szeretetben mutatkozik meg. Mivel hiszek Istenben, ezért szeretem Őt, mivel szeretem Őt, ezért szeretem a másik embert is. Ezért írja Pál apostol olyan szépen a korintusi levélben: **„¹Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengőcimbalom.²És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.³És ha szétosztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra számom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.⁴A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.⁵Nem viselkedik bánatóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat.⁶Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az**

igazsággal.⁷Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltúr.⁸A szeretet soha el nem múlik.” I Kor 13,1-8. Szeretet nélkül nincs hit. Mit ér az én hitem, ha nincsen bennem szeretet? Mert ott, ahol van hit, van szeretet is, ahol nincs szeretet, ott nincs hit. Erről beszél Jakab ebben a részben, ezért a hit mindig a gyakorlatban mutatkozik meg. Ha én hiszek Istenben, akkor ennek van megnyilvánulási formája. Példaként hoz föl egy nagyon komoly és nyilvánvaló dolgot: **„²⁶Ha valaki azt hiszi, hogy kegyes, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem még önmagát is becsapja, annak a kegyessége hiábavaló. [...] Tisztán megőrizni az embernek önmagát a világtól.”** A szavunk egy nagyon jó mérce a szeretetre. Ahogy a hit mércéje a szeretet, úgy a szeretet mércéje például az életünk és a szavunk. Mit mondunk a másokról, hogyan vélekedünk a másokról, mit terjesztünk róla, milyen indulattal vagyunk a másik ember iránt. Milyen jó lenne, ha meg tudnánk zabolázni, fékezni a nyelvünket, s a szeretet lenne a szavunk mozgatórugója. S milyen jó lenne, e képen a szeretetünk mozgatórugója pedig a hitünk lenne. A Krisztusba vetett hitünk. Nézzétek meg Krisztust. Ha a szeretetre szeretnétek pél-

dát keresni, ne keressetek senki másban, egyedül Krisztusban. Krisztus hogy tudott szeretni egy vámszedő Zákeus, akit mindenki megvetett, hogy tudott szeretni egy házasságtörésen rajtakapott parázna asszonyt, akinek azt mondta: **„Asszony, szólj hozzá [Jézus], hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélte el téged?”**¹¹ **„Senki, Uram!”** – felelte. **Mire Jézus így szólt: „Én sem ítéllek el. Menj, de többé ne vétkezzél!”** Jn 8,10-11. Micsoda szeretet és irgalom volt a szavaiban. Vagy mekkora szeretetet tanúsított Júdás felé is, akiről tudta, hogy el fogja árulni Őt. S a szeretetnek egyik legteljesebb megjelenése a kereszten történt, amikor azt mondta: **„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek.”** Lk 23,34. Nem szitkozódott, káromkodott a kereszten, nem volt benne indulat, hanem még a legnagyobb szenvedések közepette is szeretet és irgalom volt benne a másik ember iránt. Ez a szeretet! Ahogy János írja: **„¹⁰Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.”** I Jn 4,10. Legyen a hitünk a Krisztusba vetett hit és legyen szeretetünk mércéje a Krisztusi szeretetünk! Mert a krisztu-

si hit – ahogy fogalmaz Jakab – azt jelenti: megőrzi az ember önmagát a világtól. Ne szeressétek a világot, mert a világ nem szerette soha Krisztust! **„¹⁵Ne szeressétek a világot, sem azt, ami e világban van. Aki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.”** I Jn 2,15. A „világ” alatt nem azt érti, nem arról van szó, hogy a benne lévő embereket, a természetet, a környezetünket, hanem arról van szó, hogy azt ne szeressétek, sőt határolódjatok el mindattól, amit ebben a világban tapasztaltok: a kívánságtól, a kérkedéstől, amit – ha szétnéztek – láttok. János ezt írja a világról: **„¹⁰A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: ¹¹saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt. ¹²Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében,”** Jn 1,10-12. Azok, akik Krisztusban hisznek, vagy ebbe az irányba mennek, vagy abba. Vagy ezen az oldalon vannak, vagy azon. Vagy ezt szeretik, vagy azt. Vagy ennek szolgálnak, vagy annak. Ennek a hitnek lesz a mércéje az életük és az, amit mondanak, és ahogyan mondják. Ezért a Krisztusba vetett hit az nem elmélet, hanem gyakorlat! Ne elméletbe

higgyetek Krisztusban és ne elméletben kövessétek Őt, hanem járjatok engedelmisségben és szeressétek Őt! Mert aki szereteti Krisztust, szeretni fogja a másikat is. Ezért beszél Jézus a két legfontosabb parancsolatról: **„Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből.”**³¹**A második ez: Szeresd felebarátodat, mint magadat.”** Mk 12,30-31, illetve **„És ez a szeretet, hogy járjunk az ő parancsolatai szerint.”** II Jn 1,6. Az ember iránt érzett szeretet alapja a Krisztusba vetett hit és a Krisztus iránt tanúsított szeretet. Ha ez nincs meg, nem lesz a másik sem. Ezért jegyezzétek meg drága testvérek, ami János apostol írt: **„¹⁹Szeressük tehát (Istent), mert Isten előbb szeretet minket. ²⁰Aki azt állítja: szeretem az Istent, de felebarátját gyűlöli, az hazug. Aki ugyanis nem szereti testvérét, akit lát, Istent, akit nem lát, hogyan szerethetné? ²¹Ezt a parancsot kaptuk tehát tőle: Aki szereti Istent, szeresse testvérét is.”** I Jn 4,19-21, mert ez lesz a Krisztusba vetett hitnek a mércéje! Ha hallgatjátok az Igét, akkor tartsátok is meg, mert az lesz igazán boldog, aki hallgatja és meg is tartja!

Ámen!